ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 9 Μαρτίου 1920
Τῶν ἐν Σεβαστείᾳ ἀγ. 40 μαρτ.
Αν. ἡλ. ἀφ. 6 λ 28
Δύσ. 6 λ 35

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Δ'. Ἀριθ. 1043 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα : Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΝΟΥΣ, ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ, ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΕΙΑ

Αὐτὰ τὰ τρία πράγματα λείπουν ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευσιν κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν κ. Δημητρακοπούλου, καὶ τὰ ὁποῖα τὸν ἠνάγκασαν νὰ ἀπόσχῃ τῶν ἐκλογῶν. Ἡ συνείδησίς του, δὲν τοῦ ἐπιτρέπει, λέγει εἰς τὸ γνωστὸν τηλεγράφημά του, ἀ συνεργασθῇ καὶ συμπράξῃ μὲ τοιαύτην ἀντιπολίτευσιν.

Ἐὰν τὴν ὄχρεῖαν αὐτὴν κατηγορίαν ἐξέφερον οἱ «Φιλελεύθεροι κατὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τὸ πρᾶγμα θὰ ἀπεδίδετο εἰς κομματικὴν ἀντίθεσιν καὶ ἐμπάθειαν. Ἀλλὰ τὰ καταγγέλλει ποῖος; Ὁ κ. Δημητρακόπουλος, ὁ φανατικὸς ἀντίπαλος τοῦ Βενιζέλου, ὁ σπουδαιότερος καὶ ἠθικώτερος ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως, αὐτὸς πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ ἀντιπολιτευόμενος κόσμος ἔστρεφε τὴν προσοχήν του καὶ τὰς ἐλπίδας του, ὡς πρὸς τὸ μόνον ἠθικὸν κεφάλαιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ ἀντιτάξῃ κατὰ τῶν «Φιλελευθέρων.

Οἱ Φιλελεύθεροι, ἡ μεγίστη ὅλη. πλειονότης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐγνωρίζαμεν ὅτι λείπουν ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευσιν τὰ τρία αὐτὰ στοιχεῖα, ὁ νοῦς, ὁ πατριωτισμός, ἡ ἀνιδιοτέλεια.

Διότι ἂν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι εἶχον πολιτικὸν νοῦν, θὰ διέβλεπον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, εἰς τὸ πλεῖστον ποίας ἐκ τῶν ἐμπολέμων ὁ.μάδων ἦτο ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος καὶ δὲν θὰ ἔπυραν αὐτὴν εἰς τὸ ἅρμα τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας, τῶν δύο τούτων ἐχθίστων ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἐὰν εἶχον πατριωτισμὸν, δὲν θὰ ἔμενον ἀσυγκίνητοι ἀπὸ τὴν εἰσβολὴν τῶν Βουλγάρων εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν καὶ ἀπὸ τὰ φρικώδη ὄργια τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν Τούρκων εἰς ὅλ.ρος τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν τῆς Μακεδονίας, τῆς Θράκης, τῆς Μικρασίας. Καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τόρα, ὅτε ἡ Ἑλληνική δόξα ἐξεχύθη περίλαμπρος καὶ ὄνειρα αἰώνων λαμβάνουν σάρκα καὶ ὀστᾶ καὶ ἀναστυνιστᾶται ἡ Ἑλληνικὴ Αὐτοκρατορία, καὶ θραύονται ἁλύσεις τυράννων καὶ ἀποδίδονται εἰς τὴν ἐλευθερίαν ἑκατομμύρια σκλάβων ὁδελῶν, καὶ ὁ Κεράτιος κόλπος φιλοξενεῖ τὰ δοξασμένα καράβια μας, καὶ ἡ κυανόλευκος ἀντικρύζει τὸ ἔνδλαμα τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, καὶ τόρα, λέγομεν, ὅτε πληροῦνται τόσα ὑπερευφρόσυνα καὶ θαυμαστὰ γεγονότα, ἀντὶ νὰ ἐνθουσιασθῶμεν καὶ νὰ πανηγυρίσωμεν καὶ νὰ εὐφρανθῶμεν καὶ αὐτοὶ μετὰ τῶν Πανελλήνων, λυσσοῦσι καὶ φρυάττουσι καὶ συνομοτοῦσι κατὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ τῆς Φυλῆς, τοῦ μεγάλου ἔργάτου καὶ πρωταθλητοῦ τῶν ἐθνικῶν τούτων τροπαίων, τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου. Ποῦ εἶναι λοιπὸν ὁ πατριωτισμός των;

Ἀλλ' ἐὰν ἐχαρακτήριζε τὴν πολιτικὴν καὶ τὰς πράξεις αὐτῶν ἡ ἀνιδιοτέλεια δὲν θὰ ὑπετάσσοντο τυφλῶς εἰς τὰ κελεύσματα ἑνὸς ἀνεσορρόπου καὶ ἐπιόρκου μονάρχου, οὔτε θὰ ἠνείχοντο τὸν στρατγαλισμὸν τοῦ πολιτεύματος καὶ τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν, οὔτε θὰ μετέβαλλον τὴν Πουλὴν εἰς Βαστίλλην, οὔτε θὰ ἐπέτρεπον νὰ σύρωνται ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν δέκην καταφρόνησιν δέσμιοι καὶ χλευαζόμενοι καὶ ἐμπτυζόμενοι ἄνδρες πολυτίμους παρασχόντες εἰς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας, οὔτε θὰ ἠνείχοντο νὰ τουφεκίζωνται ἀθίκαστοι εἰς τὸ μικρὸν φρουραρχεῖον ἄνδρες Ἕλληνες καὶ δεδιωγμένοι ὑπὸ τῶν Τούρκων πρόσφυγες ἀδελφοί μας.

Ἔχει πληρέστατα δίκαιον ὁ κ. Δημητρακόπουλος νὰ καταγγέλλῃ μέαν τοιαύτην ἀντιπολίτευσιν καὶ νὰ θεωρῇ ζήτημα συνειδήσεως πᾶσαν μετ' αὐτῆς συνεννόησιν καὶ συνεργασίαν.

Ἀλλ' ὅταν ὁ ἀντιπολιτευόμενος Δημητρακόπουλος ἀποτροπιάζεται τὴν ἀντιπολίτευσιν. πῶς θέλετε νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς αὐτὴν τὰς τύχας του ὁ Ἑλληνικὸς λαός;

Ἀλλ' ὅσον ἀξιέπαινος δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ χειρονομία αὐτῆ τοῦ κ. Δημητρακοπούλου, ὡς ἀνθρώπου ἐντίμου καὶ ἠθικοῦ καὶ εὐσυνειδήτου, εἶνε ὅμως λίαν ἀξιοκατάκριτος, ἐὰν κριθῇ ὅτι προέρχεται ἀπὸ ἄνδρα πολιτευόμενον, ἔχοντα ἀξιώσεις νὰ κυβερνήσῃ μέαν ἡμέραν τὴν Ἑλλάδα. Ὁ κ. Δημητρακόπουλος, ἅπαξ ἐν συνειδήσει καταδικάσας τὴν ἀντιπολίτευσιν ὡς στερουμένην νοῦ, πατριωτισμοῦ καὶ ἀνιδιοτελείας, εἶχε καθήκον ὄχι νὰ ἀποσυρθῇ, ἀλλὰ πολιτευόμενος νὰ ἀντιπαλαίσῃ κατὰ μιᾶς τοιαύτης ἀντιπολιτεύσεως, νὰ ἀναγωνισθῇ, ὅπως προφυλάξῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἀπὸ ἀνθρώπους, στερουμένους τόσον στοιχειωδῶν πραγμάτων.

Μὴ πράξας τοῦτο ὁ κ. Δημητρακόπουλος ἀποδεικνύεται ἄπαξ ἔτι ἔνοχος ἀπέναντι τῆς πατρίδος του, δι' ἣν ἠδικήθρησε καὶ ἔζησεν ἐν ἀφανείᾳ καὶ καθ' ὅλην τὴν τελευταίαν ταραχώδη περίοδον, καθ' ἣν διεκυβεύθησαν τὰ ὑψιστα τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ

Ἡ ἱστορικὴ Ρώμη δὲν ἔχει ἑλληνικὴν παροικίαν οὔτε καὶ ὀ.ίγην, οὔτε ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν, οὔτε σχολεῖον. Καὶ ἑλληνικὸν μὲ σχολεῖον δὲν ὑπάρχει πουθε.ὰ τῆ. Ἀλλὰ, ἐκκλησίαι ὅμως ἔτλη τρεῖς: ὁ Θεόδ.ξος ἔχουν ἡ Νιαπολ., ἡ Γενεύη, ἡ Βενετία. Καὶ ἔχουν ἐκκλησίας αἱ πόλεις αὐτα!, διότι, ὡ; παρατηρεῖ, συγκεντρώνουν πάντοτε πολλοὺ; τακτικοὺς καὶ παροδικοὺς Ἕλληνας, τοὺ ἔχουν ἀνάγκην νὰ ἐκκλησιασθοῦν, νὰ ὁσφραν θοῦν τὸ ἀ ωμα τοῦ θυμιάματος καὶ ἀκούσουν τὴν κλασικὴν ἑλληνικὴν φωνὴν τοῦ ψάλτου, τοῦ ἠχεῖ μέσα στὴν ψυχὴ κάθε Ρωμηοῦ, σὰν παληὸς ἀγαπημένος σκοπὸς, ποὺ νομίζουμε πῶς τ.ᾶμε νὰ τὸν ξεχάσουμε μα τοῦ ξυπνοχτεῖ πάντα.

Ἔπειτα σ' ἀ; παραλίους πόλεις ὑπάρχουν πραγματι ἑλληνικαὶ παροικίαι καὶ κοινότητε . Οἱ ἐγκατεστημένοι ἐκεῖ Ἕλληνες εἶνε περισσότεροι, διατηροῦν πανσ, ἀρχιμανδρίτη, καὶ ἔχουν καὶ τὰ πατροπαράδοτα κοινοτικὰ καυγᾶδκια καὶ σκανδαλάκια.

Ἐ'ὶ στὴ Ρώμη ὅμω , τίποτε ὁπὸ αὐτά. Οἱ ὀλίγ τ ἐγκατεστ ημένοι Ἕλληνες εἶνε σκορπισμένοι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, μέσα στὴν ἀδιέξοδες συνοικίες τῆς παλαιᾶς καὶ νέας πόλεως· καὶ μὲ ἀγωνίαν κατορθώνει νὰ τοὺ; συγκεντρώσῃ ἡ Ἑλληνικὴ πρεσβεία, σὲ μερικὰς ἐπίσημες σεισμὲς ὑποδοχῆς ἡ κατεοδόσεως, τοῦ Βενιζέλου.

Αἱ ἐγκατεστημένοι μονίμω: ἐδῶ εἶνε πέντε ἢ ἑξὴ μονάχα οἰκογένειαι. Ἀλλὰ τόσαι οἰκογ.ειαι εἶνε περισσοτεροὶ ἐλθοῦσαι ἀ' ὀλιγομένων διαμονὴν χάριν ὑπαθέσεων. Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὰς εἶνε καὶ μερικὲς οἰκογένειες καὶ ἄτομα, ποὺ ζοῦν σὰν μεγάλα ξενοδοχεῖα· τὴν μεγάλην ζωὴν τῶν ξένων, ποὺ δὲν ἔχουν καμμίαν ἐθνικότητ, ἢ καλλίτερα ποὺ ἀποτελοῦν, σὲ κάθε μεγαλούπολ!, μιὰ ξεχω ιστὴ ἐθνικότη α δι-ἡ τ.ων, τὴν ἐθνι ότητα τῶν διέθερ.

Μεταξὺ τῶν ἐγκατεστημένων ἐδῶ εἶνε καὶ ἕ ας πολυκατοικομμερισζοῦ, ἔχων τὸ μεγαλίτερον καὶ ἐξαιρετ.κὸν ἀξιωμ.ατικὸ τῶν καὶ χυσοχοΐτ.ν τῆς Ρώμης, μὲ ἀπίστ.ς μεγάλα ὑποκαταστήματα εἰς τὰς ἄλλας μεγαλοπόλεις τῆς Ἰταλίας.

Οἱ ὀλίγοι ὅμω; αὐτοὶ Ἕλληνες δὲν ἔχουν σχεδὸν καμμία συνοχὴ ἀνάμεταξύ των. Οἱ παλαιότεροι ἀπὸ τοὺ; ἐγκατεστημένους ἔχουν σχεδὸν ἰταλοποιηθῆ. Τὰ παιδιὰ τῶν πηγαίνουν σὲ ἰταλικὰ σχολεῖα, σπουδάζουν Ἰταλικὰ καὶ μιλοῦν Ἰταλικὰ. Τὰ Ἑλληνικὰ τὰ ξοῦρουν μονάχα ἀπὸ τοὺ; γονεῖς τους.

Κάπου—κάπου στὴς γιορτές, συναντιῶνται ὅλοι σχεδὸν μαζί, στὴ Ρωσσικὴ ἐκκλησία, ἢ στὴν ἐκκλησία τῶν Ὀθνιτῶν τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον ὅπου ψάλλεται καὶ γίνεται ἡ λειτουργία ἑλληνική, χαίτε τῶν Ἰ ἀλῶν τῆ. Κυλβ.ίας τοῦ ἰδίω; οἱ πολλ.ὲτεροι δὲν γνωρίζουν παρα μόνον ἑλληνικὰ καὶ περὶ τῶν ὁποίων θὰ κάμω μακ.ό.ερον λόγον εἰς ἄλλο μου γ ράμμα.

Φυσικὰ ἐδῶ δὲν ὑπάρχουν ἑλληνικὰ κέντρα. Τ; σ'Ἀντέλιο κατὰ Γαρέτκο τῆς ὁδοῦ Κοντόττι ἔχει μονάχα τὸ ὄνομα. Ἄλλοτε ἦτο τὸ ἀντικείμενον τῶν ποιητῶν, τῶν καλλιτεχ ῶν τῶν διανοουμένων ὅλης τῆς Ρώμης. Μικρὸ καφενεδ.ὶ μὲ κιμάρας εὐρύτατες, ποὺ ἐπιτρέζουν τὸ ἡ ιόφῶς σπίτι μὲ τὰ πάντα πατιμάτα ἀπὸ ἐ.πονα του ἔχει ἀκόμη σεσοῦ; τοιχους περίφραγε! ζωγραφιές, γύρχάνες, ἀγγέλους, τοπεῖα, καραβ.α μεγίλες τέχνης. Οἱ πελαιότεροι διέκειτον ὅτι κάτω ἀπὸ τὴς ζωγραφιὲ; αὐτὲς ὑπ'χαν ἔρ.τα μεγάλων καλλιτεχνῶ , ποὺ ἡ ὀγροσία καὶ ὁ χρόνος τα ξεφύλλισαν, καὶ ἔπεσαν ἀπὸ τὰ ὁποῖα κάτι τοιῶ ερος ἀπέμεινε τὴν μιμητικὴ του παλέττα.

Τώ.ὰ στὸ «Καφὲ Γαρέκο» συχνάζουν ὅλ!γοι ἔμποροι καὶ μερικοὶ γραφλεῖς τῆς συνοικίας, ποὺ σκοῦοιν ἐπὶ ὥρας καὶ ὥρας ἐπάνω στὸ φάντ τα τοῦ ἀμμωμένα σώματα τους, ποὺ θ ρεῖς τῶ. ἔχουν κομπωλοῦῆ ἀπέτιλες γιὰ δ.ωλεῖα αὐτή.

Διὰ τοὺ, παρατηρεῖτε ὅμως Ἕλληνες, ὑπάρχει ἕνα κέντρον. Εἶνε τὸ «Καφὲ Μ ντέρνα». Αὐτὸ ἠκμαζοῦσε νὰ μεταβαπτισθῇ εἰ, «Καφὲ Γαρέκο» χρειὶ ἔγινε πλέον πασιγνωσ ον ὡ; ἐνεκυκλόπαιδ κάθε Ρωμαῖοῦ, ποὺ ὡρα τελευταία θε ὁ ἐπθ ἀπὸ τὴν Ρώμην καὶ θὰ μείνῃ ἐδῶ μία ἢ δυὸ ὥρε , ἡμέρα, ἢ καὶ μῆνε.

Ὅποιος περάσῃ ἀπὸ ἐδῶ καὶ ζητήσῃ νὰ ἰδῇ, νὰ συναντήσῃ Ἕλληνας, ἡ πρεσβεία, τὸ προξενεῖον θὰ τὸν στείλῃ στὸ καφενεῖο αὐτό.

Εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλίτερα καφενεῖα τῆς Ρώμης καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ δυὸ μοναδικὰ ποὺ ἔχουν δοχίστρια. Κάνει τὸ πληροφορικὸ σταθμὸ καὶ στὰ ξενοδοχεῖα, κάτω ἀπὸ τὰ περισσότερα τῆς ἡμικυκλίου πλατείας ἐξέδρες, μὲ τὴν θέαν τῆς ὁ τόρος; ἐδώσης τῶν ναΐεδων τῶν ὁποῖων τὰ τορ.ετα τρωνα κορμὴς παραδοξάνα εἰς ποικ.ίαν συμπλέγματα μὲ τὰ θαλασσία τέρατα, δὲν τὰ σκεπάζει, μόρα νόμτα, ἄλλος πέπλος, ἀπὸ τὸν δίφρον ἀχρὸν τῶν φλοιῶν συντριβνιῶν, τὸ κερ.εῖον αὐτὸ ἔχει δυὸ ἐλ δὼν πελαιείαν. Τὴν ἡ ἔρον εἶνε κέντρον τοῦ ἑλληνικὸ κόσμου. Τὴν νύκτα, μετὰ τὸ φαγητόν, συγνάζουν καὶ οἰκογένει τ.

Οἱ μόνοι ποὺ κάμνουν ἐξαίρεσιν ἀπὸ τὴν ἐπιτ.ερισ ν αὐτὴν εἶνε οἱ Ρωμαῖοι. Σχεδὸν ἐκεῖ μέρα νύχτα τὴν ἡμέραν, ἐκ ὅλες τὴ ἡμέρες εἶνε κατειλημμένες ἀπὸ ζέγκρας καὶ τὰ ἀπόκλῆρα διαμερίσματα τῶν ἐπιστ.ῶν αἰθουσῶν πάντχεῖν ἀπὸ προδοτικὲς ἀνα ε ε γκρυφὲ καὶ ἐπιλαμπρὲς συνεννοήσεις, ἢ τὰ ἐ ῶν Ρωμαῖῶν ἀπαθὲς, ὅπως οἱ σύντροφοι τοῦ Ὀδυσσέω; εἰς τὸ πέρασμα τῶν Σειρήνων, ρουτῶ, μὲ σωπτικὸ τοῦ προσώπου, τὸ ἀηδὲς κατεκλύσμα ὁ ἀρ σερέρετε ἐδῶ ὡς κατὶ , καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ συζήτηση ἐπὶ τῆς πολιτικῆς κατοστάσεω , τῆς πτώσεω τοῦ γαλλικοῦ φράγκου καὶ τοῦ ρουβλίου ἢ καὶ ἐκείνου τοῦ ἀτμοπλοίου.

Διὰ τὴν πυρίτιν τῆς ρωμαϊκῆς αὐτῆς παρέ ας ἀποτελεῖ πάντοτε μετικοὶ Ἕλληνες ἐρευνητεί, ποὺ ἔχουν ἔλθει ἐδῶ ἀπὸ ἐτῶν ἐνεργούντες πρὸς ἀπόδοσιν τῶν ὑπὸ τῆς Ἰταλ.ᾶ κυβερνήσεω; κατὰ τὴν ἐπερκεινὴ τοῦ πολέμου κατοχεθέντων ἀτμοπλοίων ἢ ἰσοτ.ίμων τω. Εἰς τοῦτους καλοῦν ὅλοι οἱ νεοερχόμενοι, εἰ ὀτοῦοι μένουν λίγον καιρὸ καὶ φεύγουν ἄλλ κα ἔλθουν ἄλλοι, παρεστικοὶ ἔμποροι ἢ μεταβαίνοντες εἰς Ἑλβετίαν, Γερμανίαν Γαλλίαν, Ἀγγλίαν. Ὅσον ὅμως καὶ ἂν ἀλλαξεῖ διαρκῆς ἡ παρέα αὐτὴ μένει πάντα ἡ ἴδια. Μία παρέα καθαρῶς ἑλληνική, ἢ ὁποία πότε παίρνει τὸ χῶμα μιᾶς γωνίας τοῦ καφενείου Ζεχραστου, πότε τὸν ἀέρα τραπεζιοῦ πεζατῆς, τεβέρνας ἐπάνω στὸ ὁποῖον ἀποίζουν τὰ στενόμακρα ποιήματα τοῦ κλασικοῦ εἴδ.ς, ποὺ ἐδῶ ἀκούει εἰς τὸ ὄνομα κρίτσραν.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Αἱ ἀπ[illegible]ρίσεις τῶν καπνεργατῶν

Ἔγο [illegible] ἡμερῶν ὁ τοῖας ὑποδοχῆς ἔτυχε τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀποζημιώσεω; τῶν καπνε γ τῶν, τῶν ἀπολυομένων συνε ε ε τῆς εἰσ γωγῆ: σ.γ ροποιητικῶν μηχανῶν, διὰ τὸ λόγον δ ι πρὸς κάλυψιν αὐτῶν ἐπιβάλετο πόρος ἓκ δρ. 2 κατὰ χιλιόγραμμον ἐπὶ τοῦ κεκεμμένου καπνοῦ, τῶν χειροποιήτων σιγα.ἐττων, τουμπεκίου κλπ. καὶ ἓκ δρ. 2,40 ἐπὶ τῶν μηχανοποιήτων σιγαρέττων. Ὑπεχρεοῦτο δὲ συνάμα οἱ καπνοβιομηχανοι τῆς Π. Ἑλλάδος καὶ τῶν Ν. Χωρῶν, ὅπω; ἀπὸ 1 Ἰ υλίου 1919 πληρώσωσι 40 λεπτὰ κατὰ χιλιόγραμμον ἐπὶ τῶν μηχανοποιήτων σιγαρέττων των.

Κατόπιν τῆς ἀντιδ.ίσεω; τῆς προβληθείσης ὑπὸ πολλῶν βουλευτῶν κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν τοῦ νομοσχεδ ου, οἱ κ. Ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐτροποποίησαν αὐτὸ εἰ ω, ὥστε ἀπαλλάσσοντο τῆς φορολογίας τὰ λοῖπα καπνὰ ἤτοι τῆς γ' καὶ δ' ποιότητος.

Οὕτως ἔχει τὸ νομοσχέδιον παρουσιάσθη χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς δευτέραν συζήτησιν.

Πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ βουλευτὴς Λέσβου κ. Γ. Καλδῆς ὁμιλήσας καὶ πάλιν κατὰ τοῦ νομ σχεδίου καὶ εἰπὼν τὰ ἀκόλουθα:

Κύ.ιοι βουλευταί,

Κατόπιν τῶν ἀντιρρήσεων, αἱ δοῦ.αι ἡ αἴσθησιν κατὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ὑ ὸ πλε σῶν βουλευτῶν ἤλιξε κανεὶ, ὅτι ἡ Κυβέρνησι, θὰ ἐτροποποιεῖ αὐτὸ σημαντι ῶς, φοσιρ.ζόμενο αὐτὸ πρὸς τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν βάσιν, ἐπὶ τῆ, ὁποίας ἐσ.ηρίχθη τὸ ἀπὸ 25 Φ.βρουαρίου 1919 νομοθετικὸν διάταγμα.

Δυστυχῶς τοῦτο δὲν ἐγένετο. Καὶ ἔρχεται ἐκ νέ υ τὸ νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν μὲ μίαν καὶ μόνην τροποποίησιν, ἡ ὁποία δὲν μ.ᾶ, ἐπιφοιήσε πσσῶς. Διὰ τῆς τροποποιήσεως ταύτης, ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου τὰ καπνὰ καὶ χειροποίητα σιγαρέττα τῆ. γ' καὶ δ'. ποιότητος.

Ἀλλὰ ποία ἦτο ἡ βάσις τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος, τῆς 25 Φ βρουαρίου; Νὰ πληρώσωσιν δ ὰς τὰς ἀποζημιώσεις εἰ καπνοβιομηχανοι χειροποιήτων καὶ μηχανοποιήτων σιγαρέττων ἐν ἀναλογίᾳ 1 πρὸς 5. Τὰ μηχανοποιήτα δηλ. σιγαρεττα νὰ πληρώσωσι τὸ πενταπλάσιον ἀπὸ τὰ χειροποίητα. Θ. ἐφηρμόζετο δὲ τὸ διάταγμα, ὅπου εἰσήχθησαν σιγαροποιητικαὶ μηχαναί.

Διὰ τοῦ νομ.σχεδίου τ.ύτου τί γίνεται; Θὰ πληρώσ.ουν φόρον ὁ μὲν ἀεὶς καὶ τὰ χειροποιήτα σιγαρέττα 2 δρ.μὲς κατὰ χιλιόγραμμον, τὰ δὲ μηχ.ινοποίητα μόνον 2,40. Ἀλλ' ἐἶνε τοῦτο δίκαιον;

Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐπιμ.ε ει εἰς τὸ νὰ ἐπιβάλῃ τὰς ἀποζημιώσεις δι' ἐπιβολῆς φόρου, ἆ; τηρήσῃ τοὐιάχιστ.ον τὴν ἀναλογίαν τοῦ 1 πρὸ, 5, τὴν ὁποίαν ὥ.ποσ τὸ νομοθ. διάτ.γμα.

Ἀλλὰ καὶ ἄ ἦν ἀπορίαν ἀνεξήγητον μ ι γεν ᾶ τὸ 5 ἆ.θρον τοῦ νομοσχεδίου. Κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἡ γειομένη μέχ.ι τοῦδε συμφώνως πρὸς τὸ νομοθ. διάταγμα βεβαίως; καὶ εἰσ τραῖς εἰς βάρος τῶ καπν βιομηχάνων τοῦ Πιλαιοῦ Βασιλεου καὶ τῶν Νέων Χωρῶν ἀκυροῦται, ἐκ στρέφονται δὲ καὶ τὰ τυχὸν εἰσ τραχθέτα παρ' αὐτῶν ποσά.

Ὁμολογῶ ὅτι μοῦ προξενεῖ κατάπληξιν ἡ διάταξις αὕτη. Εἶνε βιβαιωμένον, ν. βουλευταὶ ὅτ.ὸ πολῖται προλαβόντων ὀξ.ιρω συνιδέλφω κατὰ τὴν ὁ.ὸ συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου ὅτι οἱ καπνοβιομήχανοι τῆ Π. Ἑλλάδο, ἢ ὑπλὸν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶ, ἔχοντες ὅτ' ὄψιν ὅτι συμφώνως πρὸς τὸ διάταγμα τῆ; 25 Φ.βρουαρίου θὰ ἐπλήρωναν αὐτοὺ τὰς ἀπ.ζημιώσεις, ηὐξησαν τὴν τιμὴν τοῦ καπνοῦ καὶ σύ.εσ.ε εἰσέπραξαν αὐτὸ τὸ ποσὸν ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Πῶς θέλετε τώρα νὰ εἰδωμεν ἡμεῖς καὶ νὰ χαρ σωμεν εἰς αὐτὸ τὸ ποσὸ αὐτά; Πῶς θέλετε νὰ φοσολογήσωμεν ἄ.ιὰ ἐπὶ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ἀφοῦ ὁ ὅμος ἐφορολογήθη μιὰ φορὰ ἀ ὸ τοὺς καπνοβιομηχάνους.;

Ἀλλὰ οἱ ἀπορίαι μου, ἀπορίαι δεδικαιολογημέναι, προχωροῦν καὶ ἐπὶ περαιτέρω.

Κατὰ τὸ 2 ἐδάφιον τ ῦ 5 ἄρθρου τὰ μηχανοποιήτα σιγαρέττα θὰ πληρώσουν ἀπὸ 1 Ἰ υλίου 1919 μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆ. ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου 40 λεπτὰ κατὰ χιλιόγραμμον. Καὶ ἐρωτῶ.

Διατί τὰ μηχανοποίητα σ γαρέττα νὰ πληρώνουν εἰς τὸ μέλλον μὲν 2,40 δ . καὶ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1919 μόνον 40 λεπτά ; Διατί ἡ ἀνεξήγητος αὐτὴ διαφορὰ τοῦ φόρου, ἀφοῦ μάλιστα, ὡ εἴ ον, οἱ καπνοβιομήχανοι εἰσέπραξαν ἤδη ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν σημαντικὰ ποσά, διὰ τὴν αὐξήσεω τῆ τιμῆς τοῦ καπνοῦ, ἔχοντες ὅτ' ὄψιν ὅτι αὐτοὶ θὰ ἐπλήρωναν τὰς ἀποζημιώσεις ;

Ἐὰν, κ. βουλευταὶ, ἐπιμένῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου προτείνω ὅπω; ὁ ἐπιβ.λλόμενος φόρος ἐπισοῦῇ μὲ τὴν ἀναλογίαν τοῦ 1 πρὸς 5, ὡ.ισε τὸ νομοθ. διάταγμα, ὅπω; τὰ βεβαιωθέντα καὶ εἰσ γραφέντα μέχρι σήμερον ποσὰ μὴ ἐπιστρεφῶσιν εἰς τοὺ. καπνοβιομηχάνου , ἐ ὁπεῖοι πρέπει νὰ ὑποχρεωθῶσι νὰ πληρώσωσιν ἀπὸ 1ης Ἰ ουλίου 1919 ἐπὶ τῶν μηχανοποιήτων σιγαρέττων φόρον πσὸς 2,40 δραχμὰς κατὰ χιλιόγραμμον καὶ ὄχ 40 μόνον λεπτά.

Ταῦτα εἶχον νὰ ε ἴτω, κ. βουλευταί.

Μετὰ τὸν κ. Καλδῆν ὁμίλησ ν κατὰ σειρὰν κατὰ τοῦ νομοσχεδ ου οἱ βουλευταὶ κ. κ. Δαξέος, Β σιλακάκης, Μερλόπουλος, Β λιμᾶ , Παρίσης καὶ Ἀκανθίδης.

Μετὰ τὰς ἀγορεύσεις τῶν κ. κ. βουλευτῶν, ἀπήντησεν ὁ διουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Νεγκεάντης δηλώσας ὅτι αἱ σιγαροποιητικαὶ μηχαναὶ ἐπιβ.ηύνονται καὶ μὲ ἄλλους βρεῖς φόρου, ὅτι ἐπεβλήθη σαν μὲν τὸ πρῶτον αἱ ἀποζημιώσεις ἐπὶ τῶν καπνοβιομηχάνων μόνον, διότι ὑπολογίζοντο εἰ 2.000.000, ἐνῷ αὐτὰ ἀνῆλθον εἰς 5.500.000 δραχμὰς, τὰς ὁποίας ἦτο ἀδύνατον νὰ πληρώσουν μόνον αἱ μηχανοὶ καὶ ὅτι ἐφόσον ἀπηλλάγησαν τοῦ φόρου αἱ δύο κατώτεραι ποιότητε τοῦ καπνοῦ, ὁ πτωχὸς λαὸς δὲν ἔχει νὰ ἐπιβρυνθῇ. Ἐδέχθη δ' ἐν τέλει, ὅπως τὰ μηχανοποίητα σιγαρέττα πληρώσωσιν ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1919 μίαν δραχμὴν κατὰ χιλιόγραμμον ἀντὶ τῶν 40 λεπτῶν.

Κατόπιν τῶν δηλώσεων τούτων ἐψηφίσθη τὸ νομοσχέδιον εἰς β'. ἀνάγνωσιν.

Ἐξεταστέον τώ.α κατὰ τὴ ὡρέλησεν ἡ κατὰ τοῦ νομοσχεδίου ἀντίδρασις. Ὠφέλησε κατὰ τοῦτο· 1) ἀπηλλάγησαν οἱ καπνεριομηχανοι τῶν Ν. Χωῶν τῆς πληρωμῆς ἀποζημιώσεων διὰ τὸ παρελθόν, διὰ τὰς ὁποίας εἶχον μάλισα ἐκδοθῇ καὶ ἐντίλματι· 2) ὑπεχρεώθησαν τὰ μηχανοποίητα σιγαλέττα νὰ πληρώσ.ουν ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1919 1 δρ. κατὰ χιλιόγραμμον· καὶ 3) ἀπηλλάγησ ν τῆς φορολογίας τὰ λαϊκὰ καπνὰ ἤτοι τὰ τῆς γ'. καὶ δ'. ποιότητο , τοῦ δ' ὅπερ καὶ τὸ σκοῦ ὁιοῦτερον.

Βεβαίως οἱ καταπολεμήσαντες τὸ νομοσχέδιον βουλευταὶ ἐξήτησαν πολὺ περισσότερ. Ἀλλὰ καὶ αἱ γενόμεναι ὑποχωρήσεις τῆς Κυβερνήσεως εἶν ἱκαὶ ἀρκεῖαι.

Ἀθῆναι 29)2)20

ΤΟ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ

Ὁ εὐγενὴς χαρακτὴρ τῶν "Ἀγγλων

Ἕλλην δημοσιογράφος διαμένων ἐν Λονδίνῳ, γράφει ἐκεῖθεν τὰ ἑξῆς:

Εἶνε ζήτημα ἂν εἰς αὐτὴν τὴν Ἑλλάδα ἐξωτερικεύθη τόσον εὐγλώττω; ὅσον ἐντεῦθα ἡ γενικὴ ἀγανακτησις διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Διασκέψεω; ὅπω; ὁ Σουλτᾶνος παραμείνῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἱεράρχαι διαπρεπεῖς ὅπω; οἱ ἀρχιεπίσκοποι Γορκῆς καὶ Καντεβ.ιτέρ καὶ ὁ ἐπίσκοπος Λονδίνου, μεγαλοι πολιτικοὶ ἄνδρες ὅπω; οἱ λόρδοι Μπρατ; καὶ Σεσίλ καὶ ὁ κ. Μιλλ!, δημοσιογράφοι καὶ κολοσσοὶ ὅπω; οἱ «Τάϊμς», ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» ὁ

ΔΕΛΤΙΑ

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΣ

κι' πρωτοφανεῖ προμηνύοντες τὰς Ἀθήνας αἱ ἑορταὶ ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ τῶν ἐθνικῶν θριάμβων. Αἱ προπαρασκευαὶ ἠρξαν ἀπὸ τώρα, καὶ διακοσμοῦνται αἱ πλατεῖαι καὶ αἱ ὁδοί.

Ὁ ὅτι ἡ ἐπίσημος ἀναγγελία τῶν πανευφροσύνων γεγονότων ἀνημένετοι ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέρα.

Ἡ ἀπίσημος ἀνακοίνωσις τῶν ἀποφάσεων τῆς Συνδιασκέψεως ἐβ ἀδυε κατά τι, ἀφ' ἑνὸς διότι παρεκέλεισαν τὰ κατὰ τῆ. Τουρκίας ληφθέντα (καὶ λαμβανόμενα μέτρα κι' ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐν Γερμανίᾳ ἐπελθοῦσα ἀνωμαλία. Εὐτυχῶς, ὅμως, καὶ τὰ γεγονότα ταῦτα δὲν ἀνέβαλον τὴν λύσιν τοῦ Τουρκικοῦ ζητήματος, ἡ ἐπὶ τοῦ ὁποίου συνθήκη συνιάσεται ἤδη κατ' ἄρθρα.

Ἀλλ' αἱ ἀποφάσεις ἔχουν ληφθῆ καὶ εἶνε σχεδὸν γνωσταὶ, καὶ εἰς τοῦτο ὀφείλονται αἱ προετοιμασίαι πρὸς πανηγυρισμόν.

Ἱκανοποιοῦνται δὲ τόσον ποὺ αἱ ἐθνικοί μας πόθοι, ὥστε δὲν πρέπει νὰ μεινῇ οὐδεμία γωνία τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία νὰ μὴ πανηγυρίσῃ κατὰ τὸν μεγαλοπρεπέστερον τρόπον τὸν ἐθνικοὺς θριάμβους. Αἱ ὧραι ὅμως ἐπεκτείνονται καὶ ὅ,τι ἡ φαντασία ἐπόθησεν, μεταβάλλεται εἰς πραγματικότητα.

Ἡ νῆσός μας, ἡ ὁποία πρώτη ἐκ τῶν πρώτων ἠγήθη τῆ. σημερινῆ, ἐθνικῆ, πολιτικῆ, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλεται ἡ ἀποκατάστασις τῆς Φυλῆς καὶ τὸ σημερινὸν ἐθνικὸν μεγαλεῖον, ἄ, ἐκεμασθῇ νὰ ἑορτάσῃ μὲ τὴν μεγαλυτέραν ἐπιφάνειαν καὶ μὲ τὸν μεγαλύτερον ἐνθουσιασμόν, διότι ὑπῆρξεν ὁ μέγας συντελεστὴς καὶ παράγων τοῦ συντελεσθέντος μεγαλειώδους ἔργου.

ΕΙΝΕ ΑΠΕΡΙΓΡΑΠΤΟΣ

ὁ ἐνθουσιασμὸς ὁ συνέχων τοὺς πάντας ἐν Σμύρνῃ ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ τροπῇ, ἡν ἔλαβον τὰ ἐθνικά μας πράγματα κατὰ τὴν μεγαλειωδέστερον τρόπον τοῦ ἐθνικοῦ θριάμβου. Αἰῶνων ὅλεθρα ἐκκληροῦν